

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΥΟ ΑΤΤΙΚΑ

ΚΑΙ ΕΝ ΕΠΙΜΕΤΡῶ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΚ ΠΡΙΗΝΗΣ

1.

Ι Λ Υ Τ Ε Υ Σ Ε Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ

2 Ι Σ Ι Μ Ω Ν Ο Σ Β Ο Ι Ω Τ Ι Ω Ι
 5 Ξ Ν Ω Ι Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ι
 Β Ο Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι
 Ι Ο Ν Ι Σ Ε Ρ Υ Τ Α
 Ο Σ Ε Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ
 Ε Π Ε Σ Τ Α Τ Ε Ε Υ
 Φ Ι Λ Α Γ Ρ Ο Σ Ε
 Μ Ε Ν Α Ρ Ι Σ Τ
 10 F \ Ο Τ Ι Α Ν Η
 Ι Α Θ Η Ν Α
 Α Γ Ο Ι

Ἐν ὁδῷ τινι τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, πρὸς μεσημέριαν τῆς ἐκκλησίας τῆς Καπνικαρέας, ἐπισκευαζομένης οἰκίας τινός, εὐρέθη ἀρτίως καὶ ἠγοράσθη πρὸ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας τὸ τεμάχιον στήλης λίθου Πεντελησίου, τὸ ἔχον τὴν ἀνωτέρω ἀρχὴν ψηφίσματος. Ὑψος τοῦ λίθου 0,28, πλάτος 0,29, πάχος 0,11. Εἶχε ποτε ἄνω ἀνάγλυφον παράστασιν, ἧς σώζονται μόνον δύο ὀπίσθιοι πόδες βροῦς κατὰ τὸ πρὸς δεξιὰ τῶ ὀρῶντι ἄκρον τοῦ λίθου. Ὁ πρῶτος στίχος εἶναι ἐγκεχαραγμένος ἐπὶ τοῦ ἀρχιτετονικῶς ἐργασμένου κανόνος· ἔπεται κυμάτιον, αἱ μετ' αὐτὸ οἱ δύο τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ψηφίσματος ἔγοντες στίχοι κατὰ πτώσιν δοτικὴν. Οἱ τρεῖς δὲ ἵστοι στίχοι δὲν εἶναι κατὰ τὴν στοιχηδὸν γραφὴν, ἀλλ' ἀρχεται αὕτη πρῶτον ἀπὸ τοῦ τετάρτου στίχου καὶ ἐφεξῆς. Σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν ἀρχῶν 258^{ου} πρὸ Χρ. αἰῶνος. Καὶ ἡ ὀρθογραφία δὲ τοὺς ῥόνους ἐκείνους σημαίνει.

Μεταγράφομεν τὰ κεφαλαῖα καὶ συμπληροῦμεν ἵτω πως·

. . . . Κολλυτεὺς ἐγραμμάτευε·
 Ἄριστ(;)οι Σίμωνος Βοιωτῶν
 προξ(;)ένωι καὶ εὐεργέτη·
 Ἐδοξεν τῆ(;) βολῆ(;) καὶ τῶ(;)

5 δῆμωι, Πανδ(;)μονίς ἐπρυτά-

νευεν)ος ἐγραμμάτ-
 ευεν)ἐπεστάτε, Εὐ-
 ανδρος ἦρχεν,)Φίλαγρος ε-
 ἴπε· ἐπαινέσαι) μὲν Ἄριστ-
 10 ον Σίμωνος Κωπ(;)έα, ὅτι ἀνή-
 ρ ἀγαθός ἐστι περὶ Ἀθηνα-
 ῖους) α(ὐ)τό(ν

Εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἕκαστος στίχος ἀπὸ τοῦ τετάρτου καὶ ἐξῆς εἶχεν ἀνὰ εἴκοσι γράμματα. Ἡ συμπληρώσις μου ἢ ἐν τῷ α'. καὶ τῷ ι'. στίχῳ δὲν εἶναι ἀναμφισβήτητος, μάλιστα διὰ τὸ Κωπέα, ὅπερ ἴσως οὐδαμοῦ οὕτω ἀπαντᾷ, ἀλλὰ δὲν εὐρον ἄλλην. Ἐν δὲ τῷ η'. στίχῳ συμπληρώσας τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος ἴσως ἔτυχον τοῦ ἀληθοῦς. Ὁ Εὐανδρος δηλ. κατὰ τοὺς σωζομένους καταλόγους ἤρξε τῷ 382/1 πρὸ Χρ. Ὑπάρχει μὲν ἐν τοῖς καταλόγοις καὶ ἄλλο τοῦ 8^{ου} αἰῶνος ὀκταγράμματον ὄνομα ἀρχοντος ἀπὸ τῆς συλλαβῆς Εὐ ἀρχόμενον, τὸ Εὐθυκλῆς, ἀλλὰ δι' ἐκείνου ἀναβαίνομεν εἰς τὸ ἔτος 398/7, καὶ τόσον δὲν ἠθέλησα ἐγὼ νὰ προχωρήσω.

2.

. . . κ .
 . Μ Α Τ Α Ξ
 . Δ Ε Ι Κ Ν Ι Μ Ε Ν Ο Ι Τ
 . Ε Λ Ο Υ Ν Κ Α Ι Τ Α Υ Τ Α Π Α Ν Τ
 5 Ι Τ Ε Σ Τ Η Ν Ε Ξ Α Ρ Χ Η Σ Α Υ Τ Ο Ι
 . Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Δ Ο Υ Ν Α Ι Α Υ Τ Ο Ι Σ
 Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι Σ Ε Π Ε Ι Δ Η Κ Α Ι Ο Ι Γ Α
 Α Σ Ι Ν Π Ο Λ Ι Τ Ε Λ Ν Ε Μ Π Ρ Ι Η Ν Ε Ι
 Τ Ο Λ Ι Τ Ε Υ Ο Μ Ε Ν Ο Ι Σ Π Ρ Ο Σ Τ Ο Ν /
 10 . Γ Α Τ Α Ι Λ Π Ο Δ Ι Δ Ο Ν Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Τ
 Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ Ε Β Ο Υ Λ Ε Ι Τ Ο Υ Σ Ρ
 Τ Ε Ι Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν Π Ρ Ω Τ Η Ν Ε Κ Κ Λ Η Σ
 Ο Ν Γ Ι Γ Ν Ο Μ Ε Ν Η Ν Π Ρ Ο Σ Α Γ Α Γ Ε
 Χ Ρ Η Μ Α Τ Ι Σ Α Ι Υ Π Ε Ρ Τ Η Σ Δ Ω Ρ Ε Α
 15 Β Ο Υ Λ Η Σ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Ο Τ Ι
 Κ Α Ρ Ε Α Λ Υ Κ Ω Π Α Δ Ο Υ Ο
 Ξ Δ Ι Ι Ι Γ Η Σ Ι . . .

Καὶ ὁ τὰ ἀνωτέρω γράμματα ἔχων λίθος ἐξ Ἀθηνῶν εἶναι, ὁ δὲ πωλήσας αὐτὸν τῇ Ἑταιρίᾳ εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως ἀνεσκάφη. Πεντελήσιος καὶ αὐτός, ὕψους 0,230, πλάτους 0,205, πάχους 0,090. Ἐμφαίνει δὲ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων του τὰ μέσα τοῦ 8^{ου} πρὸ Χρ. αἰῶνος, ἢ δὲ γραφή δὲν εἶναι ἢ στοιχηδόν, δι' ὃ καὶ ἡ συμπλήρωσις του ἔχει δυσκολίας. Συνεπλήρωσα ἐν

τῇ ἐξῆς μεταγραφῇ τὸν ι'. καὶ τὸν ια'. στίχον οὕτως ὥστε νὰ περιλαμβάνωνται ἐν αὐτοῖς ἀνὰ 49 γράμματα, ἀλλ' ὁ 19^{ος} στίχος φαίνεται ἐπιδεχόμενος μόνον 44 γράμματα, ὁ δὲ 10^{ος} ἀπαιτεῖ πάντως 50. Ἐχει λοιπὸν ἐλευθερίαν ἱκανὴν ὁ μετ' ἐμὲ ἐπιχειρήσων πλείονα καὶ ἐπιτυχεστέραν συμπλήρωσιν, Ἰδοὺ ἡ ἐμή.

...
... κ ...

... ματα τ ...

... ἀποδεικνύμενοι τ(ὴν) ἑαυτῶν εὐνοίαν, ἣν ἔχοντες (;)
διετ)έλουν καὶ ταῦτα πάντ(α παραλαβ;
5 ὄν)τες τὴν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς(ς) ὑπάρχουσαν οἰκειότητα πρὸς
ς;) τὸν δῆμον, δοῦναι αὐτοῖς (. εὐ-
εργέταις, ἐπειδὴ καὶ οἱ πα(τέρες; δεδώκ;
ασιν πολιτέαν ἐμ. Πριήνει
10 πολιτευομένοις πρὸς τὸν δ(ῆμον, ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες ὅτι ἐπί-
σταται ἀποδιδόναι ὁ δῆμος τ(ὰς) καταξίας χάριτας, ἀγαθῆι τύχ-
η)ι, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ τοὺς προ(έδρους, οἱ ἂν λάχωσι προεδρε-
ύειν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησ(ίαν)
ον γιγνομένην προσαγαγε(ῖν) αὐτοὺς πρὸς τὸν δῆμον καὶ
15 χρηματίσαι ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς(ς) αὐτῶν, γνώμην δὲ ζυμβάλλεσθαι τῆς
βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι (δοκεῖ τεῖ βολεῖ . . .
καρέα Λυκωπ(άδ;)ου Θ; . . .
ἐλ(ν' Η;)γῆσι . . .

Ἡ ἐν στίχῳ η'. μνημονευομένη Πριήνη, καθ' ὅσον ἠρεύνησα, μόνον ἔτι ἐν δυσὶ τεμαχίοις Ἀττικῶν ψηφισμάτων μνημονεύεται, τοῖς ἐν CIA, II, 1, ἀρ. 165 καὶ 166 ἐκδοθεῖσιν· ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ τεμαχία βεβαίως εἶναι ἄσχετα πρὸς τοῦτο τὸ ἡμέτερον.

Ἐν τοῖς στίχοις ιβ'. καὶ ιγ'. ὑπολανθάνει, νομίζω, τυπικὴ τις φράσις ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ πολιτεύματι οὐσῶν ποτε ἐν χρήσει, ἄγνωστος ἡμῖν μέχρι τοῦδε διατελέσασα.

Καὶ τὰ ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ κολοβά καὶ ἀμφιβόλου ἀναγνώσεως κύρια ὀνόματα παρέχουσι πράγματα. Ἴσως ἄλλος τις δυνηθῆ νὰ τὰ διευκρινήσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1886.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Κατὰ συγκυρίαν περίεργον ἀφοῦ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1886 ἐπεδείχθη μοι τὸ πρῶτον τυπογραφικὸν δοκίμιον τοῦ ἀνωτέρω τεμαχίου, ἐν ᾧ μνεῖα τῆς Πριήνης, ἦλθαν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Πριήνης εἰς Ἀθήνας ἀντίγραφα τεμαχίων δύο ψηφίσματος ἀπερ σπεύδω νὰ δημοσιεύσω ἐνταῦθα, παραδοθέντα μοι ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ φίλου Ἰω. Σακκελιῶνος. Τούτου δηλαδὴ ὁ υἱὸς Ἀλκιβιάδης, διδάσκαλος ὢν ἐν Κελεμβεσίῳ τῆς μικρᾶς Ἀσίας, εὐρῶν τοὺς λίθους ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς Πριήνης (τανῦν Σαμφοῦν καλεσὶ) κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ ἀντέγραψε μεγαλογραμμάτως τὸ κείμενόν των ὁ ἀποδίδω κατωτέρω διὰ ὁμοίων τοῖς ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν μου ἀντιγράφῳ γραμμάτων, προσθέτων καὶ οἷαν δὴ καὶ ὅσην δὴ ἠδυνήθη νὰ κάμω

αὐτοῦ προχείρως μεταγραφὴν, μετ' ὀλίγων συμπληρώσεων. Ἄν εἶχα ὑπ' ὄψιν μου καὶ χάρτινον ἀπόμαγμα τῶν λίθων, ἠδύνατο ἴσως καὶ ἡ μετα-

γραφὴ νὰ γίνῃ πληρεστέρα καὶ αἱ συμπληρώσεις βασιμώτεροι καὶ θαρράλεώτεροι.

Α΄.

Π Ϛ

Σ Ε Ν Ε Ν Τ Η Α Ι Κ Ι Α Ι
 Ο Ι Σ Τ Ρ Ι Σ Ι Ν Ω Σ Λ Ι Σ Τ Ο Ι Σ
 Γ Ω Ν Κ Α Τ Ο Ι Κ Ο Υ Ν Τ Ω Ν Τ Η Ν Τ Ε
 5 Ρ Α Τ Ο Ι Σ Π Ο Λ Ι Τ Α Ι Σ Τ Η Τ Ε Δ Ε Υ Τ Ε
 Ε Π Ι Δ Ι Δ Ο Υ Σ Ε Κ Α Σ Τ Ω Ι Χ Ο Ν Δ Ρ Ο Υ Τ Ε Τ Ϛ
 Ω Τ Η Ρ Ι Α Σ Κ Α Ι Κ Α Τ Α Κ Λ Ι Ν Α Σ Ε Ι Σ Τ Ο Β Ι Α Ν Τ
 Τ Ε Κ Α Ι // // Τ Η Σ Ε Α Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ι Α Σ
 Υ Σ Ε Ξ Ε Ν // Ζ Ε Ν Α Υ Τ Ο Σ Τ Ο Ν Μ Ε Ν Δ Η Μ Ο
 10 Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ε Σ Τ Ι Α Ν Α Ν Α Δ Ε Ι Ξ Α Σ Γ Ι Ν Ω Σ Κ Ω Ν Τ
 Α Ι Ε Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Τ Α Ρ Χ Η Ν Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ
 Ο Ν Τ Ο Π Ρ Ω Τ Ω Σ Ε Π Ι Ν Ο Η Θ Ε Ν Υ Ρ Ο Ε Α Υ Τ Ο Υ Κ Α
 Ν Τ Ω Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Μ Ε Τ Ο Υ Σ Ι Α Ν Ε Υ Ω Χ Η Σ Ε Ν Α Υ Τ
 Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Π Α Ρ Ο Ι Κ Ο Υ Σ Ε Μ Π Ο Λ Λ Ο Ι Σ Χ Ρ Η Σ Ι Μ
 15 Σ Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ω Ν Ε Φ Ι Σ Ο Ν Μ Ε Τ Ε Χ Ο Ν Τ Α Σ Τ Ο Ι Σ Π Ο
 Ι Μ Ε Τ Α Τ Ω Ν Τ Ε Κ Ν Ω Ν Μ Ε Τ Α Δ Ο Υ Ν Α Ι Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο
 Α Ξ Ε Ω Ν Ο Υ Δ Ε Ν Α Υ Τ Η ! Τ Η Ι Ω Σ Α Λ Η Θ Ω Σ Ι Ε Ρ Α Ι
 Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ Α Σ Η Μ Ω Ν Υ Π Ε Ρ Ε Τ Ε Ρ Ω
 Ε Ω Ν Κ Α Ι Π Ε Ρ Ι Ο Ι Κ Ε Τ Ο Υ Ο Υ Ε Φ Α Σ Α Ν Α Π Ο Δ Ω
 20 Ν Ε Ι Σ Ε Φ Ε Σ Ο Ν Χ Ε Ι Ρ Ο Τ Ο Ν Η Θ Ε Ι Σ Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Σ Π Ρ
 // Ν Τ Ω Ν Α Δ Ε Ω Ν Υ Π Ε Δ Ε Ι Ξ Ε Ν Α Υ Τ Ω Ι Τ Α Κ Α
 // Τ Α Κ Α Ι Σ Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Σ Υ Μ Β Ε Β Η Κ Ε Ν Ε Ν Τ Ρ
 Θ Α Ν Α Τ Ω Θ Η Κ Α Τ Α Τ Ε Τ Ο Υ Σ Ν Ο Μ Ο Υ Σ

Β΄.

Ο Δ Ο Ν

Σ Α Τ Ο Π Α Ν Τ Α Ν Η Σ Τ Η Σ
 Ε Π Ι Λ Α Β Ε Σ Θ Α Ι Τ Ο Υ // Π Ο Λ Λ Ω Ι Μ Α Λ
 Σ Ε Ω Σ Τ Α Ο Λ Α Κ Α Ι Κ Α Ι Π Ρ Ο Σ Τ Ο Σ Υ Ν Φ Ε Ρ Ο Ν
 5 Τ Ω Σ Α Π Ο Δ Ε Χ Θ Ε Ι Σ Δ Ε Κ Α Ι Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Τ Η Ν Ε Γ Δ Ο Σ Ι Ν
 Π Ε Ρ Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Δ Ι Κ Η Ν 5 Β Α Σ Ε Ν Τ Ω Ι Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ω
 Ε Τ Ω Ν Π Λ Η Θ Ο Σ Ο Υ Κ Ο Μ Ο Ν Τ Η Δ Ι Α Τ Η Σ Ε Σ Ο Μ Ε Ν Η Σ Α Ν Α Γ Ρ
 Α Ι Κ Α Θ Ο Λ Ο Υ Τ Ε Ο Υ Μ Ο Ν Ο Ν Ε Ν Τ Α Ι Σ Τ Α Ι Κ Α Ι Η Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ι Ε Ι Σ Α
 // Τ Ε Υ Χ Ε Ν Ε Π Α Ι Ν Ο Υ Κ Α Ι Δ Ο Ξ Η Σ Α Τ Α Α Ξ Ι Ω Σ
 10 Ε Ω Σ Ε Ν Α Υ Τ Α Ι Σ Α Ν Α Σ Τ Ρ Α Φ Η Ν Α Ι
 Α Λ Λ Α Κ Α Ι Ε Π Ι Σ Τ Α Τ Η Σ Ε Π Ι Π Ο Λ Λ
 Α Ρ Ο Τ Α Γ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Κ Α Λ Ω Σ Κ Α Ι Ο Σ Ι

ΦΕΥΣΗΡΞΕΝΕΠΙΕΙΚΩΣΩΣΤΕΜΗΘΕ
 ΗΣΠΟΛΕΩΣΟΡΘΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣ
 15 ΠΟΛΕΩΣΑΘΗΝΑΙΤΗΣΘΕΑΣΑΞΙ
 ΚΑΙΠΑΣΑΙΣΤΑΙΣΣΥΝΑΡΧΙΑΙΣΤΟΥ
 ΑΓΓΕΛΙΑΝΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΗΧΑΡΙΝΤΩΝ
 ΤΟΙΣΓΡ
 ΑΝΗΜΑΤΩΝ

Α΄.

.
 πω
 σεν ἐν τῇ και
 οἱ τρισὶν ὡς (καλ)λίστοις . .
 τῶν κατοικούντων τὴν τε . . .
 5 ρα τοῖς πολίταις, τῇ τε δευτέρῃ
 ἐπιδιδούς ἐκάστωι χόνδρου τε πόλ(τον) ; . .
 σωτηρίας καὶ κατακλίνας εἰς τὸ Βιάντ(ειον) . .
 τε και.....ης εαυ μεγαλοψυχίας . .
 οὐς ἐξένιζεν αὐτὸς τὸν μὲν δῆμο(ν) . .
 10 κοινὴν ; τῆς πόλεως ἐστὶαν ἀναδείξας, γινώσκων τ . .
 αὶ ἑαυτῶι καταρχὴν ποιήσασθαι τῆς εἰς . . .
 ον το πρώτως ἐπινοηθὲν ὑπὸ ἑαυτοῦ κ . .
 ν τῶν ἱερῶν μετουσίαν εὐώχησεν αὐτ(ο) . .
 ε καὶ τοὺς παροίκους ἐμ πολλοῖς χρησίμ(ους) ;
 15 ς γινομένων ἐφ' ἴσον μετέχοντας τοῖς πολίταις
 μετὰ τῶν τέκνων μεταδοῦναι καὶ τοῦτο . .
 ἀξίων οὐδεν αὐτῇ τῇ ὡς ἀληθῶς ἱεραῖ . .
 καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπὲρ ἐτέρω(ν) . .
 εων καὶ περὶ οἰκέτου οὐ ἔφασαν ἀποδώ(σειν)
 20 ν εἰς Ἐφεσον χειροτονηθεὶς καὶ αὐτὸς πρ(εσβ) . .
 ντωναδεων ὑπέδειξεν αὐτῶι τα κα . .
 τακαισα Ἰουλίου Καίσαρος συμβέβηκεν ἐν πρ . .
 ἐθανατώθη κατὰ τε τοὺς νόμους . . .

Β΄.

.
 οδον
 σατο πάντα
 ἐπιλαβέσθαι τοῦ
 σεως τὰ ὅλα και
 5 τως ἀποδει(;)χθεὶς δὲ καὶ
 ὑπὲρ τῆς πόλεως δίκην
 ἐτῶν πλῆθος οὐκομὸν τῇ

 νης τῆς
 πολλῶι μᾶλλον
 καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
 ποιήσασθαι τὴν ἔγδοσιν (τῆς στήλης) ;
 5 θας ἐν τῶι ἐπιφανεστάτῳ(ι)
 διὰ τῆς ἐσομένης ἀναγρ(αφῆς)

- ... αι· καθόλου τε οὐ μόνον ἐν ταῖς . . .
 . . . τέτυκθεν ἑπαινοῦ καὶ δοξᾶς ἀπὸ . . .
 10 . . . εως ἐν αὐταῖς ἀναστραφῆναι . . .
 ὁ)λλὰ καὶ ἰπιστάτης ἐπὶ πολλῶν . . .
 ἀποταγείς πάντα καλῶς καὶ δίκαιως . . .
 . . . φους ἤρξεν ἑπιτωκῶς ὥστε μνηθῆν . . .
 . . . τ)ῆς πόλεως ἄρθως καὶ δικαίως . . .
 15 . . . πόλεως Ἰθναῖα, τῆς θεᾶς ἄξιως . . .
 . . . καὶ πάσαις ταῖς συναρχαίαις του . . .
 ἐπι)αρχυγίλιαν τοὺς πόλιντας ἢ γῆριν τῶν . . .
 τῶς γρ . . .
 διαπανυμάτων

ταὶ καὶ ἡ τῆς πατρι(δοῖ)ς α . . .
 ἀξίως.

Τὸ μέγεθος τῶν λίθων ἐδηλώθη μοι ὅτιον « τὸ ὄμο ἐπὶ τὸ στοιχεῖον Α τεμαχίου ὕψος 0,49, πλάτος 0,33, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Β ὕψος 0,48, πλάτος μέγιστον 0,51, πᾶρος 0,10 ». Ἰπὸβίτω δ' ἔγω, ὅτι πᾶρος θὰ ἔχη τὸ αὐτὸ καὶ ὁ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α λίθος, εἰ καὶ οὐδὲν περὶ τούτου ἐσημείωσαν ὁ ἀντιγραφεὺς· διότι φησὶνταί μοι, ὅτι μιὰς καὶ τῆς αὐτῆς στήλης τεμάχια εἶναι οἱ δύο λίθοι, καὶ καλῶς τοῦτον ὁ ἀντιγράφας αὐτοὺς πρόεταξε μὲν τὸν ὑπὸ τὸ Α, ἐπίεταξε δὲ τὸν ὑπὸ τὸ Β, τὸν ἔχοντα τὰ γράμματα εἰς δύο ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ ἀρραστηρικῶς σελιῶδας (colonnes), ὧν ἡ δευτέρα, ἢ ἐλιγρόστυχος, προδήλιως ἔχει τὰς τελευταίας τυπικὰς γραφαὶς τοῦ ψηφίσματος, ἦτοι τὰς περὶ ἐκδόσεως καὶ ἰδρύσεως τῆς στήλης.

Ἐκ τῶν ἐλιγρῶν μέχρις οὗδε γνωσθεῖσῶν ἐκ Πιρῆνης ἐπιγραφῶν καθ' ὅσον τοὺς μέγιστον ἐγὼ ἠρεῖνθησα ἐν τῷ Corpus Inscriptionum Graecarum, ἐν τῇ ὑπὸ Lebas-Waddington συλλογῇ, ἐν ταῖς Ancient greek Inscriptions of the british Museum, ἔτι δὲ καὶ ἐν ταῖς περιοδικαῖς Mitthl. d. d. arch. Inst., Bullet. de corr. hell., Journal of hellen. studies καὶ Μουσ. καὶ βιβλιολ. τῆς εὐαγγ. σχολῆς:

Σμύρνης)· μία μόνη ἢ ὑπ' ἀρ. 2906, τοῦ CIG ἦτις εἶναι ψηφίσμα κολοβόν, ὁμοίαν ἔχει ὑπόθετον τῇ ἐν ταῖς δυσὶ σήμερον ἐκιδόμενοις τεμαχίαις. Τιμάται καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ πολὺ πλέον κεκοσμομένῳ λίθῳ πόλιτῆς κοινάλας παρσοῦν τῇ πατρίδι ὑπαρχειᾶς καὶ εὐεργετήσεως αὐτῆν. Καὶ οἱ γρόνοι δὲ ἐκείνου τε καὶ τούτων τῶν τεμαχίων φαίνονται οἱ αὐτοί, οἱ πρό Χριστοῦ, ὑποθέτου, Ῥωμαϊκοί. Πρός τοῦς εἰς τὸ ὅτι ἐκεῖ μὲν μνημονεύονται Ῥωμαῖοι, ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἰουλίος Καίσαρ. Δὲν λέγω δὲ, ὅτι καὶ ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐκεῖ τε καὶ ἐνταῦθα τιμάται, εἰ καὶ οὐδὲ τοῦτο εἶναι ἀπίθανον. Ὅπως δὲ ποτε ἔμοῦς τὰ νῦν ἐκιδόμενα τεμάχια, ὡς πολλὸ ἐκτενέστερα καὶ κοινωτέρως ὄλη, ἀξία εἶναι μελέτης πλείονος, μάλιστα δὲ τὸ ἐν στίχῳ Κ' τοῦ Α ὑπ' ἡμῶν συμπληρωθῆν Διάνησειοι! ἐλκείει δικαίως τὴν προσοχὴν παντὸς ἀναγνώστου, διότι τοῦ Πιρηνέως Βίαιχτος, τοῦ κλειζομένου ὡς ἐνὸς τῶν παλαιῶν ἐπὶ τὰ σοφόν τῆς Ἐλλάδος, δὲν ἐγνωρίζομεν ἕως τῶρα ὅτι ὄπηρχεν ἐν τῇ γενεατέρᾳ αὐτοῦ πόλει κτίσμα ἐπώνυμον (νάος ἢ τι ἄλλο), καθὼς ἐν Σμύρῃ τὸ Ὅμηρειον.

Τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1886.

Σ. Α. Κ.

ΜΕΓΑΡΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Τέλη Αὐγούστου τοῦ ἔτους τούτου περιηγηθεὶς τὴν Μεγαρίδα εἶδα καὶ ἀντίγραφα περὶ τὰς 12 ἐπιγραφὰς, αἱ ὅποια κατὰ τὸ πλεῖστον ἤδη εἶναι ἐκ-

δοδομένα ἐν διαφόροις ἐπιγραφικαῖς συλλογαῖς. Ὅθεν ἐκίδω ἐνταῦθα ἐπιτ. εἰς ὧν αἰ ὑπ' ἀρ. 1. 3. 6. 7 εἶνε ἕως ἀνέκδοτοι, αἱ δὲ ὑπ' ἀρ. 2. 4. 5